

БОЛ У СРЦУ

У по ноћи,у по бела дана,
друкчије си од осталих села,
у теби је дух Кајмакчалана,
у теби је Херцег-Босна цела.

Светилиште са Богом у нама,
дом културе,школа,кућа свака,
озидани рањеним сузама,
и костима солунских јунака.

Кад те сунце помилује зрачком,
твој сјај целом галаксијом сине,
засијају у дому јуначком,
част,поштење и људске врлине.

Коме си се пусто замерило,
те умиреш,не гледа те нико,
шта се против тебе заверило,
шта сагреши тешко и велико.

Зашто сунце згасну,сјајем и топлином,
шта се деси те потомства твоја,
одгојена људском величином,
заметоше време солунских хероја.

Немоћан сам,гледам,нестајеш полако,
и са тобом стара слава твоја,
бол у срцу притиска ме јако,
Нова Црвенко,савести моја.
Угљеша Слијепчевић